

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 1

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

SÓI ĐẾN RỒI

Có một đứa trẻ chần cừ, ngày ngày đều lừa cừ lên núi ăn cỏ, đến chiều tối lại lừa cừ về... Nó cảm thấy chán chán, nhặt nhẹo thế nào ấy. Nó chợt nghĩ ra một trò nghịch, trêu người khác để tìm niềm vui.

Thế là, từ trên núi chạy xuống, nó cố ý giả bộ sợ sệt, vừa chạy về làng vừa la toáng lên:

- Sói đến rồi! Sói đến rồi! Mọi người mau giúp đuổi Sói Xám đi!

Mọi người đang làm việc, nghe tiếng đứa trẻ, liền vội mang theo cuốc, xẻng, liềm... xông lên núi. Họ hỏi đứa trẻ:

- Sói ở đâu? Mau dẫn chúng ta đi.

Thấy dân làng hốt hoảng, lo sợ như vậy, đứa trẻ chần cừ liền cười rộ lên:

- Ha, ha, ha...! Các bác đều bị mắc lừa rồi. Không có Sói Xám, cháu nói đùa thôi. Nhìn các bác, ha ha ha..., thật buồn cười quá đi mất.

Dân làng bực lắm, lẳng lặng bỏ về.

Ngày hôm sau, khi đứa trẻ đang chần cừ thì Sói Xám hung dữ tới tấn công đàn cừ.

Đứa trẻ sợ quá lao về làng, rồi quì trước mặt đám đông dân làng kêu cứu:

- Cứu cháu với! Sói Xám đến rồi, nó đang ăn thịt các con cừ của cháu.

Nó khóc oà lên, khẩn nài nhưng mọi người đều nói:

- Thôi đi! Mi có giả vờ thật khéo thì cũng chẳng ai tin mi nữa. Mi còn muốn lừa chúng ta nữa ư?

Chẳng một ai đi giúp đứa trẻ cả.

Khi một mình trở lên núi thì đàn cừ của nó đã bị Sói Xám cắn chết từ lâu rồi.

Đứa trẻ hối hận vô cùng. Ai bảo nó nói dối, lừa gạt mọi người!

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 2

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

GÀ TRÔNG THÔNG MINH

Đó là một con Gà trống đẹp đẽ. Chó săn là bạn tốt của nó. Một hôm, chúng hẹn nhau cùng đi du ngoạn.

Chúng đi hoài, đi hoài. Khi trời tối thì chúng đang ở trong rừng.

Gà trống tìm được một cây to, bèn bay lên đậu trên cành cây mà ngủ. Còn Chó săn thì sao? Nó cũng tìm được một hốc cây ngay sát mặt đất, chui vào đó mà ngủ say tít.

Đêm qua đi rất nhanh. Đàng đông đã hừng lên như vảy cá. Gà trống tỉnh giấc, và như lệ thường, nó cất tiếng gáy vang:

- Ô ó o, Ô ó o!...

Cáo vừa hay đi ngang qua đó, ghéch đầu lên nhìn Gà trống, nghĩ ngợi: "Ái dà, một bữa chén tuyệt vời đây!".

Nhưng Cáo không biết trèo cây, chẳng thể bắt Gà trống. Cáo gian ngoan nghĩ ngay ra một mẹo. Thế là nó bảo Gà trống:

- Ông Gà trống tôn kính! Tiếng gáy của ông quá hay khiến mọi kẻ khác phải mê say. Mỗi ngày ông đều dậy sớm nhất, gáy để mọi người tỉnh giấc, bắt đầu một ngày lao động, học hành. Ông thật có ích cho mọi người! Hãy xuống khỏi cành cao đi! Hãy xuống đây hát cho chúng tôi nghe, một bài nữa, để ai chưa tỉnh ngủ thì cũng phải dậy đi nào!

Gà trống đâu có ngốc. Nó đã nhìn thấu được kế hiểm của Cáo. Nó muốn đánh thức Chó săn dậy, nhưng Chó săn ngủ say quá, không nghe được tiếng gáy gọi của nó. "Phải làm sao đây?". Nghĩ ngợi một lát, Gà trống bảo Cáo:

- Anh Cáo ơi, tôi rất muốn xuống cùng anh, nhưng cây cao quá. Thế này nhé, trong hốc cây ở sát mặt đất có cái thang đấy. Anh lấy nó ra, bắc lên đây là tôi xuống được ngay thôi mà.

Cáo vội tới hốc cây đó, nhưng trong đó tối mò, chẳng nhìn thấy gì cả. Nó thò cẳng vào trong hốc cây khua khoắng. Nó sờ thấy thứ gì nho nhỏ, dài dài, bèn cố sức lôi ra.

Chó săn đang ngủ say sưa, bỗng bị kéo đuôi, tỉnh giấc, mở mắt ra nhìn:

- Gớm thật, hoá ra là Cáo đang quấy rối.

Nó chồm lên, ngoạm đúng cái đuôi xù xù của Cáo. Cáo cố sức giằng ra rồi ba chân bốn cẳng chạy trốn.

Gà trống thật thông minh! Nó đã dùng mưu trí của mình khiến Cáo giao hoát phải một phen hút chết.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 3

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CÁO CHIA THỊT

Trên con đường đó, chẳng biết ai đánh rơi một tảng thịt ngon. Hai con Chó đang chơi ở bãi cỏ ven đường thì bỗng phát hiện ra tảng thịt và gần như cùng chồm tới, mỗi con cắn giữ một phía của tảng thịt và cố kéo về phía mình.

Cả hai con Chó, không con nào chịu nhường con nào.

- Gâu gâu! Bạn thả ra, tảng thịt này là của tôi.

- Nực cười! Rõ là tôi phát hiện trước. Tảng thịt này phải là của tôi.

Đúng lúc đó, một con Cáo đi ngang qua, nhìn thấy hai con Chó giằng co miếng thịt. Nó nghĩ ngay cách để đoạt được tảng thịt đó. Nó liền bước tới, hỏi:

- Này, các chú nhóc cãi nhau gì vậy?

Hai con Chó vội trần tình. Nghe xong, Cáo nói:

- Thế thì dễ giải quyết. Để tôi giúp chia tảng thịt thành hai phần to nhỏ bằng nhau. Hai chú, mỗi chú được một phần, được không nào?

- Được vậy thì tuyệt lắm! Hai con Chó đều cảm kích.

Cáo liền bẻ cành cây làm thành chiếc cân, dùng hai chiếc lá to làm đĩa cân. Sau đó, nó cầm lấy tảng thịt, cố ý chia thành hai miếng to nhỏ không bằng nhau, đặt từng miếng lên bàn cân:

- Ô, không được rồi! Có lẽ miếng bên phải nặng hơn. Thế nào cũng lại cãi nhau to.

Cáo xé một mẩu ở miếng bên phải, bỏ luôn vào mồm. Nó đặt lại miếng thịt đó lên cân và lại thốt lên:

- Ô! Lần này thì bên trái nặng quá.

Cáo lại đưa miếng thịt ở bên trái lên miệng ngoạm lấy một miếng to.

Cứ như vậy, Cáo lúc thì ngoạm miếng thịt bên phải, lúc ngoạm miếng thịt bên trái, hai miếng thịt cứ nhỏ dần, nhỏ dần. Cuối cùng, cả hai miếng thịt nằm ở hai đĩa cân đều... biến mất vào bụng Cáo!

Trước khi bỏ đi Cáo nói:

- Ôi, thịt ngon quá! Lần sau nhặt được tảng thịt nào cứ nhờ tôi giải quyết, đỡ phải cãi nhau.

Mãi lúc này, hai con Chó ngóc ngếch mới biết là bị Cáo lừa. Chúng thất vọng nhìn nhau:

- Nếu biết thế này thì đừng tranh giành nhau mà chia đều thì có phải tốt không.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 4

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

KIẾN ĐÈN ƠN

Trời nóng bức quá!

Kiến ra bờ ao uống nước, không may trượt chân, ngã xuống ao.

- Cứu tôi với! Cứu tôi với! Kiến cố vùng vẫy và kêu cứu.

Một con chim Bò câu đậu trên cây gần đó, thấy vậy, bứt một cọng lá thả xuống bên cạnh Kiến và gọi:

- Kiến ơi, mau bám vào chiếc lá đó.

Kiến vội leo ngay vào chiếc lá. Chiếc lá cong cong như một chiếc thuyền lớn so với Kiến. Kiến thoát hiểm, cảm kích nói với Bò câu:

- Xin cảm ơn Bò câu cứu mạng. Tôi nhất định ghi nhớ và đền ơn Bò câu.

Một hôm, Kiến đi chở hàng về tổ. Trời nóng và khát nước quá, Kiến lại lần ra bờ ao uống nước.

Kiến nhìn thấy Bò câu đã từng cứu nó hôm trước đang đậu trên một nhánh cây gần đây.

Đang định chào hỏi Bò câu, Kiến nhìn thấy một người Thợ săn giương cung đang nhắm vào Bò câu. Kiến hét lên:

- Bò câu ơi! Có người đang bắn Bò câu đấy, bay ngay đi.

Dù có hét lên, tiếng của Kiến vẫn là quá nhỏ để Bò câu ở khá xa và người Thợ săn nghe được. Bò câu vẫn đậu yên trên nhánh cây và mũi tên đã sắp bay ra khỏi chiếc cung đã kéo căng trên đôi tay người Thợ săn.

Kiến cuống lên, nghĩ rằng chỉ còn cách lao tới cắn vào chân người Thợ săn. Thế là, nó lao ngay tới cắn một miếng chí mạng vào ngón chân cái người Thợ săn.

- Ối! Đau quá! Người Thợ săn giật mình kêu lên. Do vậy, mũi tên bắn ra bay chệch đi chút ít, cắm phập vào nhánh cây, ngay cạnh nơi Bò câu đậu.

Bò câu hoảng hốt bay đi, thoát thân.

Kiến cũng lần nhanh khỏi bàn chân người Thợ săn, chạy trốn.

Kiến đã dũng cảm cứu Bò câu, trả được ơn cứu mạng của Bò câu với nó hôm nào.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 5

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

SƯ TỬ VÀ MUỖI

Ngày xưa, có một con Muỗi rất kiêu ngạo. Một hôm, gặp Sư tử, nó bảo:

- Hừm! Sư tử! Ta phải hút máu ngươi.

Sư tử tức lắm:

- Muốn hút máu ta hả? Ta sẽ đập nát mi ngay.

Sư tử thò móng vuốt ra, cố tóm lấy Muỗi, nhưng lần nào cũng tóm không trúng.

Muỗi cười chế nhạo sư tử:

- Đến ta là con Muỗi bé tí xíu mà chẳng tóm được thì tự xưng là "Vua của các loài thú" cái quái gì! Bây giờ xem ta tấn công mi nhé.

Nói rồi, Muỗi lao vào chích đúng mũi Sư tử.

Sư tử há mồm, "hập" một tiếng, định cắn Muỗi. Nhưng Muỗi bay vọt ra cạnh đấy, cười chế nhạo:

- Vuốt với răng nanh của mi chẳng được tích sự gì đâu. Ta cho mi ngấm đòn của loài Muỗi chúng ta bây giờ đây.

Muỗi rung mạnh đôi cánh ra hiệu cho đàn Muỗi bè bạn bay tới, tả xung hữu đột, thi nhau đốt Sư tử từ mọi phía.

Sư tử đau quá hoảng sợ nhảy bổ xuống nước và xin đàn Muỗi tha mạng.

Muỗi hể hả nói:

- Thế nào, mi nhận thua rồi hả?

Muỗi quay đầu bay đi, đâu ngờ lại lao vào mạng nhện đã giăng sẵn, cố giãy giụa cũng vô ích. Một con Nhện đang từ từ tới để ăn thịt nó. Nó thốt lên lời than vãn:

- Mình chiến thắng Sư tử sức mạnh vô song, song lại bị thua con Nhện. Chung quy là do mình quá kiêu ngạo mà vấp phải thất bại bất ngờ, đau đớn đến tận bây giờ.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 6

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

QUẠ VÀ BÒ CÂU

Từ trong rừng, thi thoảng Quạ vẫn thèm thuồng nhìn đàn Bò câu ngày ngày được Người cho ăn, cho uống, chẳng phải lo tìm mồi vất vả như nó.

Nó cứ nghĩ hoài, nghĩ hoài mà chẳng hiểu vì sao lại như vậy?

Một hôm, Quạ chợt nhìn thấy bóng mình trong nước, thấy mình sao mà đen đũi, xấu xí quá! Nó thốt lên:

- Có lẽ tại "áo" của Bò câu thì trắng muốt, còn "áo" của mình thì lại đen thui đen thui đây.

Quạ lại nghĩ cách làm sao "áo" của mình cũng trắng muốt ra như Bò câu, để Người cũng yêu quý nó.

Nó chợt nhớ ra có lần nhìn thấy ông già vác bao bột. Bột bay phủ trắng vai và cả cái tạp dề ông già mặc.

- A... a! Phải rồi, bay tới xưởng bột và nhảy vào bao bột vùng vẫy một lát là ổn thôi.

Quạ đã làm thế và bay tới chỗ đàn Bò câu đang mổ thức ăn Người chủ vãi ra trên mặt đất.

Nó mới mổ được một vài hạt thóc thì trời đổ mưa rào, khiến bột bám trên thân nó tan ra, chảy xuống loang lổ, lộ ra chiếc "áo" đen xấu xí giữa đàn Bò câu trắng muốt.

Một con chim Bò câu nhìn thấy, kêu toáng lên:

- Có trộm! Có trộm, anh chị em ơi!

Đàn Bò câu xô lại, hợp sức tấn công quạ.

Quạ bay về với đàn của nó. Nhưng nhìn bộ "áo" loang lổ đen, trắng của nó, lại nghe tiếng Bò câu đang mắng nhiếc nó giả dạng Bò câu để tranh mồi, đàn Quạ tức giận, nhao nhao lên xua đuổi:

- Cút đi, đồ tráo trở, đồ hão huyền, làm xấu mặt cả họ nhà Quạ chúng tao.

Con quạ hám bắt chước vẻ bề ngoài của Bò câu, hồng trà trộn với Bò câu, cuối cùng đã bị lật tẩy. Chẳng ai thêm kết bạn với nó nữa.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 7

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

HOA MÀO GÀ

Ngày xưa, chú gà nào cũng có một cái mào đỏ rất đẹp như mào các chú gà trống bây giờ. Một buổi sớm, gà Mơ soi mình trong vũng nước và sung sướng thấy chiếc mào rực rỡ xoè trên đỉnh đầu như một chùm hoa đỏ rực. Gà Mơ khoan khoái đập cánh và hát bài hát quen thuộc của họ hàng nhà gà: "Cục ta cục tác, mào ta đã mọc, cục ta cục tác, mào ta đã mọc".

Mọi vật quay ra nhìn gà Mơ và cùng suýt xoa: "Chiếc mào mới xinh xắn làm sao! Trông gà Mơ thật đáng yêu!". Gà Mơ đi tung tăng khắp nơi kiếm mồi. Nó đến bên bể nước và nghe thấy có tiếng khóc ti ti. Nó dừng lại nghiêng đầu, chớp chớp đôi mắt và lắng tai nghe. Thì ra, có một cây mào đỏ tía đang tím tím khóc một mình. Gà Mơ đang vui sướng, thấy bạn buồn, Mơ bỗng bối rối. Nó vội vàng chạy đến khẽ hỏi:

- Bạn sao thế?

Cây rơi hạt nước mắt trong suốt như hạt sương xuống gốc và sụt sịt bảo:

- Các cây quanh đây, cây nào cũng có hoa, chỉ có mỗi mình tôi không có hoa.

Chưa nói dứt câu, cây lại bật khóc, nước mắt cứ thi nhau rơi xuống thánh thót. Gà Mơ an ủi bao nhiêu cũng không làm cây nín. Gà Mơ nghĩ một lúc rồi quyết định:

- Tôi cho bạn bông hoa đỏ trên đầu tôi nhé.

Cây sung sướng vẫy lá rồi rít:

- Thế bạn cho tôi thật nhé! Cảm ơn bạn!

Sáng hôm sau, mọi người ngạc nhiên khi thấy chiếc mào đẹp đẽ của gà Mơ biến đâu mất. Còn cái cây bên bể nước thì lại nở chùm hoa đỏ rực rỡ y hệt chiếc mào của gà Mơ.

Cây hoa sung sướng vươn mình đón ánh mặt trời nhuộm cho bông hoa thêm đỏ thắm. Cây khe khẽ kể cho mọi người nghe câu chuyện về lòng tốt của gà Mơ. Thế là mọi người gọi cây hoa đó là cây hoa mào gà.

Trên đầu gà Mơ bây giờ cũng nhú lên một chiếc mào mới nho nhỏ, xinh xinh rồi đấy.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 8

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

GIỌT NƯỚC TÍ XÍU

Tí Xíu là một giọt nước quê ở biển cả. Họ hàng anh em nhà chúng đông lắm và ở khắp mọi nơi, ở biển cả, ở sông ngòi, ao hồ, ở trên trời, ở cả dưới đất...

Một buổi sáng biển lặng, Tí Xíu cùng các bạn đuổi theo các lớp sóng nhấp nhô. Ông Mặt Trời thả ánh sáng rực rỡ xuống mặt biển. Bọn Tí Xíu reo vui trong sóng nhẹ và trong ánh nắng chan hòa. Chợt có tiếng ông Mặt Trời cất lên:

- Tí Xíu ơi! Cháu có đi với ông không?

Tí Xíu ngẩng nhìn. Chú đáp giọng rất khẽ, chỉ có ông Mặt Trời là nghe thấy:

- Đi làm gì ạ?

Ông Mặt Trời cười bảo: "Trên mặt đất thiếu gì việc, chỗ nào chẳng cần".

Tí Xíu vui lắm. Nhưng sợ nhỡ mình là giọt nước không thể bay theo ông Mặt Trời được. Chú hỏi:

- Cháu nặng lắm, làm sao bay lên được?

- Không lo! Ông Mặt Trời nói ồm ồm: "Ông sẽ làm cho cháu biến thành hơi".

Nói xong ông Mặt Trời vén mây, chiếu thật nhiều ánh sáng xuống biển, Tí Xíu rung mình và biến thành hơi. Chú chỉ kịp nói với biển cả:

- Chào mẹ, con đi! Mẹ chờ con trở về nhé.

Tí Xíu từ từ bay lên...

Tí Xíu nhập bọn với các bạn. Lúc đầu chúng bay là là trên mặt biển rồi chúng hợp thành một đám mây mỏng rồi mặt biển bay vào đất liền. Gió nhẹ nhàng đưa Tí Xíu lướt qua những dòng sông lấp lánh sáng như bạc. Xế chiều, ông Mặt Trời tỏa những tia nắng chói chang hơn lúc sáng. Không khí oi bức... Bỗng từ đâu một cơn gió lạnh thổi tới. Tí Xíu reo lên:

- Mát quá các bạn ơi! Mát quá!

Tí Xíu và các bạn nhảy nhót, múa lượn vui thích. Nhưng rồi trời mỗi lúc một lạnh. Tí Xíu thấy rét. Các bạn chú cũng thấy rét. Chúng xích lại gần nhau thành một đám đông đặc toàn những chú bé giọt nước nhỏ li ti. Bọn Tí Xíu không bay cao lên được nữa, chúng sà xuống thấp, thấp dần.

Một tia sáng vạch ngang bầu trời. Rồi một tiếng sét đinh tai vang lên. Gió thổi mạnh hơn. Bọn Tí Xíu níu lấy nhau thành những giọt nước trong vắt. Chúng thi nhau ào ào tuôn xuống đất...

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 9

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

TÍCH CHU

Ngày xưa, có một bạn tên là Tích Chu. Bố mẹ Tích Chu mất sớm, Tích Chu ở với bà. Hàng ngày bà phải làm việc quần quật để kiếm tiền nuôi Tích Chu, có thứ gì ngon bà cũng nhường cho Tích Chu. Ban đêm khi Tích Chu ngủ thì bà thức để quạt. Thấy bà thương Tích Chu, có người nói với bà:

- Bà ơi! Lòng bà thương Tích Chu cao hơn trời, rộng hơn biển. Lớn lên, Tích Chu sẽ không khi nào quên ơn bà.

Thế nhưng Tích Chu lớn lên lại chẳng thương bà. Bà thì suốt ngày làm việc vất vả, còn Tích Chu suốt ngày rong chơi. Vì làm việc vất vả, ăn uống lại kham khổ nên bà bị ốm. Bà lên cơn sốt nhưng chẳng ai trông nom. Tích Chu mãi rong chơi với bạn bè, chẳng nghĩ gì đến bà đang ốm. Một buổi trưa, trời nóng nực, cơn sốt lên cao, bà khát nước quá liền gọi:

- Tích Chu ơi, cho bà ngụm nước. Bà khát khô cả cổ rồi! Bà gọi một lần... hai lần... rồi ba lần... nhưng vẫn không thấy Tích Chu đáp lại. Mãi sau Tích Chu thấy đói mới chạy về nhà để kiếm cái ăn. Tích Chu ngạc nhiên hết sức khi thấy bà đã hóa thành chim và vỗ cánh bay lên trời. Tích Chu hoảng quá kêu lên:

- Bà ơi, bà đi đâu? Bà ở lại với cháu. Cháu sẽ mang nước cho bà. Bà ơi!

- Cúc... cu... cu! Cúc... cu... cu! Chạm mất rồi cháu ạ. Bà khát quá, không chịu nổi, phải hóa thành chim để bay đi kiếm nước. Bà đi đây! Bà không về nữa đâu!

Nói rồi, chim vỗ cánh bay đi. Tích Chu hoảng quá vội chạy theo bà, cứ nhắm theo hướng chim bay mà chạy. Cuối cùng Tích Chu gặp chim đang uống nước ở một dòng suối mát. Tích Chu gọi:

- Bà ơi! Bà trở về với cháu đi. Cháu sẽ đi lấy nước cho bà. Cháu sẽ giúp đỡ bà. Cháu sẽ không làm cho bà buồn nữa.

- Cúc... cu... cu, muộn quá rồi cháu ơi. Bà không trở lại được nữa đâu.

Nghe chim nói, Tích Chu òa lên khóc. Tích Chu thương bà và hối hận. Giữa lúc đó một bà Tiên hiện ra. Bà Tiên bảo Tích Chu:

- Nếu cháu muốn cho bà cháu trở lại thành người thì cháu phải đi lấy nước suối Tiên cho bà cháu uống. Đường lên suối Tiên xa lắm, cháu có đi được không?

Nghe bà Tiên nói, Tích Chu mừng rỡ vô cùng, vội vàng hỏi đường lên suối Tiên, rồi chẳng một phút chần chừ, Tích Chu hăng hái đi ngay.

Trải qua nhiều ngày đêm lặn lội trên đường, vượt qua rất nhiều nguy hiểm, cuối cùng Tích Chu đã lấy được nước suối về cho bà uống. Được uống nước suối Tiên, bà Tích Chu đã trở lại thành người và về ở với Tích Chu.

Từ đây, Tích Chu hết lòng yêu thương chăm sóc bà.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 10

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CÂY TÁO THẦN

Ngày xưa ngày xưa, đã lâu lắm rồi, có một cây táo thần mọc trong vườn ở ngoại ô thành phố.

Hàng ngày, bọn trẻ thường đến chơi ở đó, nô đùa xung quanh cây táo và bứt những quả táo ngon trên cành cùng chia nhau ăn.

Một hôm, có một cậu bé không biết từ đâu đến. Cậu bé cau mày nói với bọn trẻ:

- Đây chúng mày, vườn này là của tao, tao đã mua từ trước. Cây táo này của tao, chúng mày đi chỗ khác mà chơi, không được đến đây nữa.

Nghe vậy, bọn trẻ rất buồn. Tất cả cúi đầu lặng lẽ ra về, chỉ còn cậu bé hồng hách ở lại.

Cây táo biết tất cả mọi chuyện. Bằng phép lạ nó làm cho cậu bé ngủ thiếp đi dưới gốc cây và cũng bằng phép lạ nó làm cho cậu bé nằm mơ. Cậu bé mơ thấy trên thân cây táo có một cái hốc rất lớn. Cậu bé cảm thấy bụng đói cồn cào. Cậu bé trèo lên cây và định bứt táo để ăn. Nhưng mỗi khi tay cậu bé sắp chạm vào một quả táo thì cành táo lại quay đi chỗ khác và quả táo lại rơi vào trong cái hốc to tướng ở thân cây. Cứ như vậy, cho đến khi tất cả táo trên cành rơi hết vào hốc, chỉ còn trơ lại một quả trên cành.

Cậu bé ngồi dưới gốc cây và khóc. Đến lúc đó, cây táo mới cất tiếng hỏi:

- Tại sao cháu khóc?

Cậu bé mếu máo trả lời:

- Ông ích kỷ quá. Ông ăn hết cả táo, ông không cho cháu một quả nào. Cháu đói lắm rồi ông ạ. Cây táo cười và nói:

- Cháu có nhớ là cháu đã đuổi hết các bạn không? Các bạn cũng muốn ăn táo của ông nhưng cháu không cho các bạn một quả nào, như vậy cháu có ích kỷ không?

Cậu bé nhớ lại lúc các bạn buồn rầu ra về, cậu bé thấy ân hận vô cùng. Cậu bé ngược nhìn cây táo và nói:

- Vâng, cháu biết lỗi rồi ạ!

Cây táo cất tiếng cười vang, rung cả cây, làm cho quả táo còn lại rơi trúng đầu cậu bé. Cậu bé giật mình tỉnh giấc. Cậu bé ngơ ngác nhìn xung quanh, thấy mình vẫn đang nằm dưới gốc cây. Cái hốc to tướng trên cây táo biến mất. Cây táo vẫn đứng yên lặng và trên cây vẫn sai trĩu quả.

Cậu bé chồm dậy. Nhớ đến giấc mơ, cậu vội chạy đi gọi các bạn:

- Các bạn ơi! Quay lại đây chơi đi! Mình xin lỗi các bạn vì đã đuổi các bạn đi.

Thế là tất cả cùng nhau chạy ra vườn. Cậu bé tự mình trèo lên bứt những quả chín ném xuống cho các bạn. Các bạn lại cười đùa vui vẻ. Cậu bé chợt hiểu rằng điều hạnh phúc nhất trên trái đất này là cùng chia sẻ niềm vui với mọi người.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 11

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

BA NGƯỜI BẠN

Chim Sẻ, Ếch và Cào Cào là ba người bạn thân. Một hôm cả ba đang nhảy nhót vui chơi thì gặp một cái ao to. Chim Sẻ nói:

- Tôi không thể nhảy qua cái ao này được. Tôi phải bay qua nó và đợi các bạn ở bên kia ao nhé.

Ếch phản nản:

- Tôi không nhìn thấy một lá cây súng nào trên mặt ao. Do đó tôi không thể nhảy qua ao được. Tôi chỉ còn cách bơi qua ao thôi.

Cào cào bình tĩnh nói với hai bạn:

- Tôi không thể nhảy hoặc bay qua ao được và cũng không biết bơi. Nhưng nếu chúng ta cùng nhau hợp sức thì cả ba chúng ta đều sang được bên kia bờ ao.

Cả Chim Sẻ và Ếch đều hỏi:

- Bằng cách nào hả bạn Cào Cào?

Cào Cào đồng dục trình bày kế hoạch của mình:

- Trước hết bạn Chim Sẻ bay lên cây mang về đây một chiếc lá to, tôi ngồi lên trên chiếc lá còn bạn Ếch bơi và đẩy chiếc lá đó qua ao.

Khi cả ba sang được bên kia bờ ao, Chim Sẻ hỏi:

- Nay bạn Cào Cào, tôi có công mang chiếc lá về và bạn Ếch có công đẩy chiếc lá đó qua ao. Còn bạn thì làm gì?

Cào Cào vui vẻ trả lời:

- Tôi đã nghĩ ra kế hoạch qua ao và kế hoạch đó đã giúp đưa cả ba chúng ta sang được bờ ao bên này. Bạn có đồng ý như vậy không? Và bây giờ chúng ta lại cùng nhau vui chơi được rồi.

Chim Sẻ, Ếch đều nhảy lên mừng rỡ tán thành. Thế là cả ba bạn cùng nhau nhảy múa, tiếp tục cuộc vui chơi của mình.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 12

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

QUẢ TÁO CỦA AI

Vào cuối mùa thu nọ, trên cây táo ở đầu rừng chỉ còn sót lại một quả táo chín vàng. Trông quả táo thấy ngon lành làm sao!

Một hôm, Thỏ đi dạo ngang qua nhìn thấy quả táo và rất muốn hái. Nhưng quả táo chín ở cành cao quá, Thỏ không sao với tới được. Gần đó cũng có một cây cao, Quạ Đen đang đậu trên cành, ung dung rỉa lông, rỉa cánh, vui đùa với gió và những chiếc lá bay bay. Thỏ trông thấy Quạ Đen liền gọi:

- Bạn Quạ Đen ơi! Hái giúp tôi quả táo chín với.

Nghe xong, Quạ Đen bay sang hái giúp ngay. Nhưng vì táo chín quá, khi Quạ Đen vừa động vào, quả táo rơi ngay đúng lưng Nhím đang đi qua. Bỗng dưng được một quả táo ngon, Nhím liền ôm quả táo chạy ngay, không cần biết của ai.

Thấy thế, Thỏ vội kêu lên:

- Bạn Nhím ơi! Quả táo chín đó là của tôi đấy. Bạn cho tôi xin.

Nhím nói:

- Quả táo chín rụng, tôi bắt được mà.

Thỏ đáp lại:

- Tôi tìm thấy quả táo chứ. Quả táo này là của tôi.

Vừa lúc đó Quạ Đen bay tới và bảo:

- Quả táo này tôi hái đấy.

Thế là cả ba bạn cùng kêu lên:

- Táo của tôi! Táo của tôi! Táo của tôi!

Mặc dù đứng khuất sau gốc cây to, nhưng bác Gấu đã nghe rõ đầu đuôi câu chuyện. Bác Gấu đi tới chỗ ba bạn và nói:

- Các cháu đừng tranh cãi nữa. Cả ba cháu cùng nói đúng. Song không nên tranh giành nhau như vậy. Hãy bỏ quả táo ra làm ba phần, mỗi cháu nhận một phần.

Ba bạn nghe bác Gấu nói phải. Nhím nhanh nhẹn bỏ quả táo ra làm bốn phần rồi đưa một phần mời bác Gấu và nói:

- Chúng cháu mời bác! Chúng cháu cảm ơn bác vì bác đã dạy chúng cháu biết phân xử công bằng. Ba phần còn lại, Nhím chia cho hai bạn và mình.

Bốn bác cháu vừa ăn táo vừa nói chuyện vui vẻ. Sau đó các bạn cùng nhảy múa cho bác Gấu xem.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 13

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

HOA BÌM BÌM

Ngày xưa, ngày xưa các loài hoa chưa có màu sắc như bây giờ. Một hôm, có một cô Tiên từ trên trời bay xuống. Áo của cô có dải lụa bay phấp phới, xanh, đỏ, tím, vàng rất đẹp.

Bên bờ gấu, Bìm Bìm cố vươn mình để ngắm cô Tiên xinh đẹp, rực rỡ. Bỗng cô Tiên sà xuống bên Bìm Bìm và hỏi: "Bìm Bìm ơi! Cháu có thích những màu sắc ở áo cô không?". Bìm Bìm trả lời:

- Cháu thích lắm, nhất là màu tím. Cô Tiên nói:

- Thế thì cô sẽ cho cháu mấy viên ngọc quý để hóa phép ra các màu mà cháu thích. Nói xong, cô Tiên đưa cho Bìm Bìm bốn viên ngọc lóng lánh rồi bay đi. Bìm Bìm cảm ơn cô Tiên rồi vươn lên cao nữa. Thấy trên giàn có chùm nụ mướp, Bìm Bìm nghĩ thầm: "Ta sẽ cho nụ mướp một viên ngọc mới được!". Và Bìm Bìm tung viên ngọc màu vàng vào chùm nụ mướp. Tức khắc nụ mướp nở ra một đám hoa vàng sáng rực cả góc vườn. Ong và bướm rủ nhau đến xem tới tấp.

Bìm Bìm lại tụt xuống phía dưới, thấy mấy cây mào gà sắp nở hoa: "À, ta phải cho các bạn này viên ngọc màu đỏ mới được!". Bìm Bìm tung viên ngọc màu đỏ vào đám nụ hoa mào gà. Tức khắc đám nụ nở ra một đám hoa đỏ thắm, đẹp như màu cờ. Mấy chú gà trống trông thấy tưởng là mào của mình.

Bìm Bìm nhìn lên Trời thấy toàn mây trắng. Bìm Bìm nghĩ thầm: "Phải tung viên ngọc màu xanh lên trời mới được!". Bìm Bìm liền tung viên ngọc màu xanh lên trời. Tức khắc mây trắng biến mất. Trời trong xanh soi bóng xuống mặt hồ nước cũng trong xanh.

Bìm Bìm bỗng nhớ đến viên ngọc tím, màu tím mà Bìm Bìm rất thích. Bìm Bìm tung viên ngọc tím lên đầu mình. Tức khắc Bìm Bìm nở hoa màu tím dịu như áo cô Tiên. Cô Tiên mà trông thấy chắc cũng phải khen: "Bìm Bìm tím đẹp quá!".

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 14

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

QUẢ BẦU TIÊN

Ngày xưa, ngày xưa có một chú bé con nhà nghèo, nhưng vô cùng tốt bụng. Chú luôn luôn sẵn lòng giúp đỡ, chăm sóc mọi người, mọi vật quanh mình. Vì thế, cứ mỗi độ xuân về, chim chóc lại ríu rít kéo nhau tới làm tổ, hót vang quanh nhà chú bé.

Một hôm, có một con cáo ở đâu mò tới bắt chim én ở đầu nhà chú bé. Con én non nớt bị rơi xuống đất gãy cánh. Chú bé vội lao ra cứu con chim. Chú ôm ấp, vỗ về con én nhỏ, làm cho nó một cái tổ khác và chăm sóc én hàng ngày. Nhờ chú bé chăm sóc tận tình, con én đã khỏi đau. Mùa thu đến, khi nhìn lên trời thấy từng đàn én hối hả bay đi tránh rét ở phương Nam, con én nhỏ phân vân, nửa muốn bay theo đàn, nửa lại lưu luyến không nỡ rời chú bé.

Hiều được lòng én, chú bé âu yếm bảo:

- Én cứ bay theo đàn đi kéo mùa đông lạnh lắm. Đến mùa xuân ấm áp thì én lại trở về với anh.

Nói xong, chú bé tung con én nhỏ lên trời. Con én dang cánh chập chới bay trên nền trời xanh biếc của mùa thu. Nó nhập vào một đàn én lớn đang trên đường di cư về những xứ sở ấm áp phương Nam. Con én nhỏ mau chóng tìm được niềm vui giữa bạn bè, nhưng nó không thể nào quên chú bé.

Mùa xuân tươi đẹp đã tới. Con én nhỏ tìm về ngôi nhà đơn sơ nhưng ấm tình thương của chú bé. Nó kêu lên thành tiếng, mừng vui khi thấy chú bé đang ngồi đan sọt giữa sân. Đôi cánh én chao liệng sà xuống và én thả trước mặt chú bé một hạt bầu.

Chú bé vui hạt bầu xuống đất. Chẳng bao lâu sau, hạt bầu đã nảy mầm thành cây. Cây bầu lớn nhanh như thổi, ra hoa, kết quả. Nhưng lạ chưa, quả bầu to khổng lồ! Cả nhà chú bé mới khiêng về được một quả. Nhưng khi bóc ra... Ôi! Thật kỳ diệu! Trong quả bầu đầy vàng bạc, châu báu và thức ăn ngon.

Tên địa chủ trong vùng nghe được chuyện ấy. Hắn cũng muốn được chim én cho nhiều quả bầu tiên. Hắn tìm cách bắt một con chim én rồi bẻ gãy cánh. Sau đó, hắn giả vờ thương xót con én và đem về nuôi.

Đến mùa thu, khi nhìn lên trời, thấy đàn én đầu tiên xuất hiện, hắn vội vàng ném con én lên trời và bảo:

- Bay đi én con! Mau kiếm hạt bầu tiên về đây cho ta.

Con én khôn khéo bay đi. Mùa xuân năm sau, én cũng trở về và đem theo một hạt bầu. Tên địa chủ hí hửng đem gieo và ngày đêm canh giữ. Khi quả bầu đã già, hắn bảo mọi người khiêng về rồi đuổi tất cả ra. Hắn đóng cửa lại rồi một mình bỏ quả bầu tiên. Quả bầu được bóc ra, vàng bạc chẳng có, chỉ có răn rết. Răn rết từ trong quả bầu xông ra cắn chết tên địa chủ tham lam, độc ác.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 15

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

EM BÉ THÔNG MINH

Ngày xưa, có một ông vua sai ban cho làng nọ ba thúng gạo nếp với ba con trâu đực. Vua ra lệnh cho làng phải nuôi làm sao cho ba con trâu ấy đẻ thành sáu trâu con, hẹn hai năm sau phải nộp đủ, nếu không thì cả làng chịu tội.

Dân làng nhận được lệnh vua, ai cũng sợ hãi lo lắng. Việc đó đến tai một em bé. Em liền báo cha:

- Chả mấy khi được lộc vua ban, bố cứ thừa với dân làng giết hai con trâu, đồ hai thúng gạo nếp thành xôi mà ăn. Còn một con trâu và một thúng gạo nếp, bố con ta xin làm tiền lộ phí đi lên kinh đô lo liệu việc ấy.

Bố nghe nói vậy thì bảo:

- Con đừng có dại mà mất đầu đấy con ạ.

- Cha cứ mặc con lo liệu, thế nào cũng xong mọi việc.

Người cha vội vàng ra trình cho làng biết. Cả làng không ai tin, bắt người cha phải làm giấy cam đoan.

Hôm sau, hai cha con khăn gói lên đường. Đến kinh đô, con báo cha đứng đợi ở ngoài, còn mình thì nhè lúc mấy anh lính canh vô ý, chạy thẳng vào trong cung kêu khóc om sòm. Vua hỏi:

- Thằng bé kia có việc gì? Sao lại đến đây mà khóc?

- Tâu đức vua - em bé vờ vĩnh đáp - mẹ con chết sớm mà cha con không chịu đẻ em bé cho con bé.

Vua bật cười:

- Bố mày là đàn ông, làm sao đẻ được em bé?

Em bé bỗng tươi tỉnh đáp:

- Thế sao làng chúng con lại có lệnh trên bắt nuôi ba con trâu đực cho nó đẻ thành sáu con nghe con đẻ nộp đức vua?

Vua cười bảo:

- Ta thử đấy thôi.

Vua cho em bé là thông minh, nhưng muốn thử lần nữa.

Hôm sau, khi hai cha con đang ăn cơm, bỗng nhà vua cho mang một con chim sẻ đến và ra lệnh bắt dọn thành ba cỗ thức ăn. Em bé báo cha lấy cho mình một cái kim khâu rồi đưa cho sứ giả bảo:

- Ông hãy cầm cái kim này về tâu đức vua xin rèn cho tôi thành một con dao thật sắc để xẻ thịt con chim sẻ.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 16

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

HỔ VÀ CÓC THI TÀI

Ngày xưa, các loài vật đều biết nói và hiểu tiếng nói của nhau. Chúng cùng sống với nhau trong một khu rừng lớn và rất yêu thương nhau, chỉ riêng Hổ Xám là hung ác, thường bắt nạt các loài vật khác. Các loài vật khác vừa ghét, vừa sợ Hổ Xám. Một hôm, Hổ Xám đi kiếm mồi mãi mà không được. Nó quay trở về khu rừng, vừa đói, vừa mệt. Đang lúc đói bụng, bỗng nó nhìn thấy một con Cóc ngồi chồm chồm ở bờ suối. Hổ Xám nhìn Cóc chăm chăm, nó nghĩ: ăn thịt một con cóc thì bổ gì. Nhưng vì đói quá, nó liền quát:

- Này, con Cóc ranh kia, mày lại dám ngồi chắn lối đi của tao, tao sẽ ăn thịt mày!

Nghe Hổ Xám nói, trong lòng Cóc vô cùng lo sợ, nhưng vẫn cứ cố giữ bình tĩnh. Bỗng nghĩ ra một mẹo, nó liền nói:

- Anh chỉ cạy to xác mà bắt nạt tôi thôi. Có giỏi thì thử thi tài xem ai hơn nào.

Nghe Cóc nói vậy, Hổ Xám tức lắm, nó gầm lên:

- Được rồi, mày muốn thi gì thì nói đi. Đến lúc thua thì đừng có kêu đấy nhé.

Cóc liền nói:

- Bây giờ tôi và anh thi nhau nhảy qua con suối này, ai nhảy sang trước thì người ấy sẽ thắng cuộc. Nếu anh thắng thì cứ việc ăn thịt tôi.

Hổ Xám nghe vậy thì bằng lòng ngay. Nó cười thầm cho là Cóc ngu ngốc, dám đòi thi nhảy với nó. Nó bảo:

- Tưởng gì, thế thì mày nhất định vào bụng tao rồi. Thôi, mày bé, tao cho mày nhảy trước.

Cóc vội đáp:

- Không, anh lớn, anh cứ nhảy trước, tôi bé, tôi sẽ nhảy sau.

Hổ Xám không nói gì cả, nó vươn người lao vút sang bờ suối bên kia. Lạ thay, khi đến nơi, nó đã thấy Cóc ngồi ở phía xa, gương mặt nhìn nó và cười. Hổ Xám vừa xấu hổ, vừa tức. Nó gầm lên vang rừng. Trong lúc đó, Cóc đã chui tọt vào hang, thoát nạn.

Các cháu thử đoán xem: Cóc đã làm thế nào để nhảy sang được trước Hổ nhé.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 17

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CHUYỆN CÁO VÀ QUẠ

Quạ làm tổ trên một cây đa cổ thụ.

Dưới gốc đa có một cái hang. Đó là hang Cáo. Một hôm Quạ bay đi kiếm thức ăn cho đàn Quạ con, nó tìm được một miếng thịt khá to và ngon lành. Khi tha miếng thịt về, nó dừng chân ở một cành nhỏ cạnh tổ với vẻ đắc ý lắm.

Cũng lúc đó, Cáo chạy đi kiếm ăn. Nó ngẩng đầu nhìn lên thấy Quạ đang ngậm miếng thịt to và ngon lành, trông đến là thèm. Cáo há hốc mồm nhìn lên, chảy cả nước dãi ra. Nó nghĩ ra được một kế, liền đi tới chỗ Quạ và nói với giọng thân thiện:

- Chào bác Quạ! Bác có khỏe không?

Quạ không đáp.

Cáo lại nói:

- Bác Quạ thân mến ơi, các cháu khỏe cả chứ?

Quạ nhìn cáo vẫn không nói một lời.

Cáo lại nói:

- Bác Quạ thân mến, bộ áo của bác mới đẹp làm sao! Bác trông khỏe hơn xưa nhiều! Giọng hót của bác thật tuyệt, tôi cũng muốn nghe. Bác hãy ca thử một câu xem nào!...

Quạ nghe những lời phỉnh nịnh, thích quá liền cất tiếng:

- Quạ!... Quạ!...Quạ!...

Nhưng Quạ vừa mở miệng thì miếng thịt liền rơi xuống đất. Chỉ chờ có thể, Cáo vội chạy tới ngoạm lấy miếng thịt rồi chạy vào hang.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 18

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

CÁO, HỔ VÀ TRÂU RỪNG

Cáo gặp Hổ trên đường. Hổ chồm tới vồ. Cáo van xin Hổ:

- Bẩm ngài, con bé nhỏ thế này, ngài xơi không bõ dính răng. Ngài tha cho con, con xin dẫn ngài tới đằng kia có nhiều Trâu rừng, ngài tha hồ xơi thoả thích.

Hổ tha cho Cáo và bảo:

- Được, dẫn tao đi.

Cáo dẫn Hổ đến chỗ Trâu rừng ở, lại lấy giọng khích Hổ:

- Bẩm ngài, chúng nó ở đây. Chúng nó dữ và khoẻ lắm, ngài thấy nên làm thế nào?

Hổ tự ái, há hốc mồm ra, quát, hỏi:

- Mồm tao có to không ?

Cáo vội đáp:

- Dạ, to lắm ạ!

Hổ lại cong đuôi, vươn mình, xù lông:

- Xem tao có oai không ?

- Dạ, oai lắm ạ!

Hổ đắc ý, gật đầu bảo Cáo:

- Mày hãy đứng đó chờ, ta sẽ cho một bữa no nê!

Rồi Hổ nấp một xó, chờ Trâu rừng về. Trâu rừng vừa về, Hổ thu mình lại gằm lên, nhảy xổ tới, quật ngã con đầu đàn. Các con khác bỏ chạy tán loạn, Hổ ung dung đánh chén, để lại cho Cáo chỗ ăn thừa.

Thoát chết, lại được một bữa no nê, Cáo cảm thấy mình cũng oai như Hổ. Hôm sau, gặp Thỏ, Cáo cũng há mồm, xù lông quát hỏi:

- Mày trông tao có oai không? Mồm tao có to không?

Thỏ thật thà đáp:

- Mồm ông anh to đấy, nhưng trông điệu bộ ông anh chưa được oai lắm.

Cáo tức mình nói:

- Chưa oai ư? Mày lại đây, tao dẫn mày tới đằng kia xem tao vật ngã Trâu rừng.

Thỏ ngạc nhiên nhìn Cáo, nửa tin nửa ngờ, nhưng cũng cứ đi theo. Tới nơi, Cáo bắt chước Hổ, thu mình vào một xó, sai Thỏ đi thám thính. Đàn Trâu sắp về tới nơi, Thỏ run cầm cập, chạy lại nói cho Cáo biết, Cáo nói:

- Sợ gì! Chờ đó xem!

Trâu rừng nhận ra mặt Cáo đã dắt Hổ tới hôm qua, liền xông thẳng tới, húc cho một cái, Cáo chết tươi.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: *Đọc, kể diễn cảm*

ĐỀ THI SỐ 19

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

TỪ HAI BÀN TAY

Ngày xưa, có một người tên là Mai An Tiêm làm ăn chăm chỉ, lại biết nhiều nghề. An Tiêm được nhà vua yêu mến, nhận làm con nuôi.

Một hôm, trong bữa tiệc thết khách, An Tiêm chỉ vào các thứ trong nhà, vui vẻ nói:

- Tất cả những thứ này đều do tay tôi làm ra.

Một viên quan trong triều vốn ghen ghét An Tiêm bèn về tâu với vua. Vua dùng dùng nổi giận nói: "Do bàn tay nó làm ra cả, vậy để xem nó sống ra sao với hai bàn tay ấy".

Thế rồi, An Tiêm bị vua đày đến một đảo hoang. Thấy trước mặt là bãi cát mịn mù, núi rừng hoang vắng, không một bóng người. Vợ An Tiêm sợ hãi khóc nức nở:

- Thế này thì vợ chồng ta chết đói mất thôi!

An Tiêm bảo vợ:

- Còn hai bàn tay, ta còn sống được.

Nói rồi, An Tiêm bắt tay làm ngay mọi việc.

An Tiêm uốn cung, vót tên để bắn chim làm thức ăn hằng ngày, dựng nhà đã có tre, gỗ, cỏ tranh trong rừng. An Tiêm lấy gỗ đóng cho vợ một cái khung cửi. Vợ An Tiêm tước cỏ cói phơi khô để dệt thành vải may quần áo.

Một hôm, nghe tiếng chim kêu ngoài bãi, hai vợ chồng ra xem thì thấy một đàn chim đang nhả những hạt đen trên mặt cát. An Tiêm lấy hạt đem trồng trong vườn, bụng nghĩ thầm: "Thứ quả này chắc là lành, chim ăn được ắt người cũng ăn được".

Quả nhiên ít lâu sau, hạt mọc thành cây rồi đâm hoa kết quả. Quả có vỏ màu xanh thẫm nhưng khi chín, bỏ ra thấy ruột đỏ, cùi trắng, hạt đen nhánh. Ăn thấy ngọt và mát. Đó là giống dưa hấu đỏ ngày nay.

Một hôm, nhân mùa hái quả, An Tiêm khắc tên mình vào quả dưa rồi thả xuống biển, nhờ sóng biển đưa vào đất liền. Một người dân nhặt được đem dâng vua. Vua biết An Tiêm vẫn còn sống trên đảo vắng, nghĩ thầm: "An Tiêm đã nói đúng: tất cả mọi của cải đều do hai bàn tay làm ra".

Vua cho phép vợ chồng Mai An Tiêm được trở về đất liền.

ĐỀ THI TUYỂN SINH NĂM 2021 - BỘ ĐỀ SỐ 2

Nội dung thi: Đọc, kể diễn cảm

ĐỀ THI SỐ 20

Chị (Anh) hãy đọc diễn cảm truyện, sau đó chọn một tình tiết hoặc sự kiện trong truyện và kể lại (Không phải kể lại toàn bộ truyện).

DỪNG MUỖ LẠI MẮC MỆO

Sói kiếm mồi trong rừng, chợt nhìn thấy một chú Ngựa đang gặm cỏ. Chú Ngựa béo tốt quá, mà không có ai trông coi cả. Mồm chú không có cương, cổ chú cũng không có dây buộc.

Sói thèm rỏ nước dãi, nhưng nghĩ bụng: “Không có người giữ thì hay lắm, nhưng lại cũng không có dây buộc, giữa đồng trống, nó thấy mình nó chạy thì khó lòng đuổi kịp. Có đuổi kịp thì nó to khoẻ thế kia, đánh với nó dễ cũng hết hơi. Nhỡ giằng co lâu, chủ nó biết, chạy ra thì làm sao được?”.

Suy nghĩ mãi, Sói tìm ra một kế và đắc ý cười thầm.

Nó đi tìm một cái kính đeo lên mắt, một ống nghe cặp vào cổ, choàng một áo khoác trắng và chụp lên đầu một mũ vải trắng có thêu chữ thập đỏ. Nó ra khỏi rừng, khoan thai tiến về phía Ngựa.

Chú Ngựa bình tĩnh đề phòng. Chú biết nếu cuống lên thì chắc chết. Chú chờ xem Sói giờ trò gì? Nếu Sói giờ trò, chú sẽ phi ngược phía rừng, vừa phi vừa hí, thôn xóm ở phía ấy, Người và Chó sẽ đổ ra tiếp cứu chú.

Tiến được một quãng, Sói lấy giọng hiền lành nói:

- Bên xóm mời ta khám bệnh nên ta đi qua đây. Nào Lừa, Ngựa, Bò, Dê, ai có bệnh, ta khám hộ cho rồi sẽ đi, hãy còn sớm.

Ngựa lễ phép:

- A! Xin chào ngài bác sĩ. Cháu đau lắm, ngài làm ơn khám và chữa giúp, tốn bao nhiêu cháu sẽ xin tiền chủ trả hầu ngài.

- Chà! Chà! Chữa làm phúc, tiền với nong gì. Đau thế nào? Đau ở đâu? Lại đây ta xem thử.

- Ôi! Ôi! Cựa một cái là nó đau thấy trời. Phiên ngài lại phía sau cháu cúi xuống mà xem. Đau ở chân sau, chân phải, chắc là dẫm phải gai.

Sói mừng rơn, mon men lại phía sau Ngựa. Nó vờ cúi cúi nhìn, thực ra đang lừa thế để chồm lên cắn đuôi Ngựa cho hết chạy.

Chú Ngựa nhón nhón chân, vờ rên rỉ: "Chao ôi! Đấy, đấy, ở lòng bàn chân, ngài xem kĩ cho".

Khi thấy vừa tầm, Ngựa tung vó đá một cái trời giáng khiến Sói bật ngựa người, bốn cẳng bơi bơi. Kính vỡ, mũ văng xa, vành móng sắt va đúng mồm làm gãy mấy chiếc răng và đổ máu mồm, máu mũi. Ngựa nhảy ra xa đứng hí dài.

Sói gượng dậy, lê lét về phía rừng. Nhưng không kịp rồi! Mấy con Chó chạy trước, một đoàn Người theo sau, mang giáo mác, kết liễu đời con ác thú.